

מ"ת 27310/11/22 - מדינת ישראל נגד אליאס פארס 2. יוסף פארס

בית משפט השלום בקריות

מ"ת 27310-11-22 מדינת ישראל נ' פארס (אחר/נוסף)

תיק חיצוני: 490078/2022

בפני כב' השופט יוסי טורס, סגן הנשיאה

מבקשת מדינת ישראל

נגד

משיבים 1. אליאס פארס 2. יוסף פארס

החלטה

בקשה לעיון חוזר ולחילוט ערבויות.

העובדות וטיעוני הצדדים

1. ביום 24.11.22 שוחרר המשיב 1 (להלן - המשיב) בתנאים מגבילים הכוללים מעצר בית מלא בביתו, בפיקוח אחד משני מפקחים שאושרו ובהם אביו - משיב 2. בהמשך הוקלו התנאים באופן שהתאפשר למשיב חלון התאוררות מוגבל טווח, בימים ב,ד,ו בין השעות 12.00-13.30.

2. כעת מונחת בפני בקשה לעיון חוזר במסגרתה עותרת המבקשת לבטל את חלונות האוורור וזאת לאור הפרת תנאי השחרור. כן עותרת היא לחילוט ערבויות והטלת ערבויות נוספות תחתיהן.

3. עובדות הבקשה פשוטות והן אינן במחלוקת כך שלא ראיתי להרחיב. אציין רק שביום 1.5.23 בשעה 08.07 נמצא המשיב ישוב ברכבו אשר חנה ליד ביתו, וזאת בניגוד לתנאי השחרור. אין מחלוקת אף שהמשיב החזיק ברכב סכין ועלב בשוטר שהגיע למקום.

4. קיימתי דיון בנוכחות הצדדים והערב (המשיב 2) אשר היה מיוצג על ידי ב"כ המשיב 1. כאמור, אין מחלוקת על עובדות האירוע, לרבות על כך שהמשיב 2 היה בבית אותה עת וטען שישן ולא הבחין במשיב 1 יוצא. משכך ביקשה המבקשת לחלט את הערבויות שהפקידו השניים ולהורות על הפקדת ערבויות חדשות תחתיהן. כן ביקשה היא לבטל את חלונות האוורור.

5. הסנגור התנגד לבקשה וטען כי ביום האירוע הייתה קבועה ישיבת הוכחות כך שממילא הנאשם יכול היה לצאת ממקום מעצר הבית בשעה מאוחרת יותר. עוד טוען הוא שהמשיב נמצא ישוב ברכבו סמוך למקום מעצר הבית כך שמדובר בהפרה מינורית. כן נטען שהמטרה מקפידה לבדוק את נוכחות המשיב במקום מעצר הבית מספר

עמוד 1

פעמים ביום, כך שמדובר בהפרה אחת בלבד לאחר תקופה ארוכה בה הוכיח עצמו המשיב. לאור כך ביקש הסנגור לדחות הבקשה ואף להרחיב את חלונות האוורור וזאת לאור חלוף הזמן.

6. להשלמת התמונה אציין כי בעקבות הגשת הבקשה הורתה ביום 14.5.23 כב' השופטת ביטון-פרלה, בהסכמת הצדדים, על ביטול חלונות האוורור עד סיום הדיון בפני וזאת כהחלטה זמנית.

דיון והכרעה

7. **הבקשה לעיין חוזר** - המשיב נתון בתנאי מעצר בית מלא תקופה לא מבוטלת העולה על שבעה חודשים ומדובר בהפרה ראשונה. מדובר בהפרה קלה יחסית אשר לא לוותה בעבירה הקשורה לתנאי השחרור והסיכון שבאו לקדם (ואינני מתעלם מחומרת העבירה של החזקת סכין ברכב). בהביאי בחשבון את מהות העבירה בגינה הוטלו תנאי השחרור, העבר הקל, מהות ההפרה, העובדה שמדובר בהפרה ראשונה, וחלוף הזמן, סברתי כי ניתן להותיר את חלונות האוורור שאושרו בעבר על כן. מדובר בחלונות מדודים - באורכם, בתכיפותם ובמרווח התנועה המותר בהם. כמו כן, מאז ההפרה בוטלו החלונות ולדידי די בתקופה זו (של חודשיים) על מנת להמחיש למשיב את חומרת ההפרה מתוך הנחה שלמד את לקחו. במסקנתי זו הבאתי בחשבון אף את העובדה שאורה על חילוט מתון של הערבויות שהופקדו כפי שיובהר בהמשך, כך שהתוצאה הכללית מידתית ומרתיעה דיה.

8. **הבקשה לחילוט ערבויות** - סמכותו של בית המשפט להורות על חילוט ערבויות שניתנו להבטחת קיום תנאי שחרור מצויה בסעיף 51 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה-מעצרים), תשנ"ו-1996 (בש"פ 2823/19 **אידה גדמילוב נ' מדינת ישראל** (10.6.2019)). סמכות זו קמה עם הפרת התנאים ובאשר לטיב הראיות שעל המאשימה להציג לצורך עמידה בנטל הנדרש בשלב זה, העמדה המקובלת בפסיקה היא שדי בקיומן של ראיות לכאורה (בש"פ 6704/19 **יעקב בן שטרית נ' מדינת ישראל** (30.10.2019), פסקה 6).

9. בענייננו, כאמור, אין מחלוקת בדבר קיומן של ראיות לכאורה בנושא. השאלה היא אפוא אם ראוי להורות על חילוט. מדובר בסמכות שבשיקול דעת ובית המשפט רשאי להורות על חילוט חלקי ואף להימנע מחילוט כלל (בש"פ 1902/19 **מירי אביטן ואח' נ' מדינת ישראל** (2.6.2019); להלן - עניין **אביטן**). בעניין זה בוחן בית המשפט בין היתר את מהות העבירה בגינה שוחרר המשיב בערובה, טיב ההפרה, האם נלוותה לה עבירה נוספת והאם מדובר בהפרה חוזרת או ראשונה (בש"פ 8626/04 **צ'וסקין נ' מדינת ישראל** (10.10.2004); בש"פ 6747/13 **אור דורני נ' מדינת ישראל** (8.1.2014)). עם זאת נקבע בנושא כי "יש לעמוד באופן דווקני על קיומם של תנאי שחרור בערובה, שכן אחרת עלול הדבר לעורר חשש בקרב שופטים מלפנות לאפיק זה, גם מקום בו הדבר מתבקש לנוכח האיזון הראוי בין הגנה על שלום הציבור לבין שמירה על חירות הנאשם כל עוד לא הורשע בדינו" (עניין **אביטן**, פסקה 59).

10. על רקע כללים אלו בחנתי את טיעוני הצדדים ובאתי לכלל מסקנה כי ההפרה במקרה זה מצדיקה חילוט חלקי של הערובה אותה הפקיד המשיב 1. המשיב 1 יצא ממקום מעצר הבית בשעת בוקר מוקדמת וזאת בניגוד לתנאי השחרור. כמו כן, הוא היה ללא ליווי. כאשר פגשו בו שוטרים נהג בהם בצורה כוחנית. בחיפוש ברכבו נמצא סכין. כל

אלו מצדיקים את חילוט הערובה שהפקיד. עם זאת, על רקע מהות ההפרה והעובדה שמדובר בהפרה ראשונה, סברתי כי ניתן להסתפק בחילוט חלקי להשגת התכלית, שכן "כאשר הפרת תנאי השחרור איננה נחזית כחמורה באופיה ואיננה מלווה בביצוע עבירות נוספות, ייתכן שבית המשפט יראה לנכון להסתפק בחילוט חלקי של ערובה, וזאת: 'כדי שהעורר ילמד את הלקח' " (בש"פ 6978/09 **פרנק מטודי נ' מדינת ישראל** (2.3.2010)). אני מחליט אפוא להורות על חילוט סך של ₪ 2,000 מתוך הסכום המופקד.

11. ביחס למשיב 2, הרי שמדובר בערב ולא נטענה כל טענה כנגד כתב הערובה. בעניין זה נקבע כי "חילוט ערבותיהם של מפקחים וצדדים שלישיים משרת תכלית הרתעתית משולשת: הרתעת הערב הקונקרטי לבל יזנח את מחויבותיו; הרתעת הרבים, מפני שחילוטה של ערבות במקרה של הפרה תורם להעברת המסר שעניינו חשיבותן של ההתחייבויות שנוטלים על עצמם מי שמסכימים לפקח על נאשמים ונידונים; הרתעת הנאשם-המפוקח מפני פגיעה בדורשי טובתו שנאותו לערוב לו, ככל שיפר את תנאי השחרור בערובה... הרתעה זו חיונית, שכן בלעדיה תוגבל יכולתם של בתי המשפט לעשות שימוש בכלי של שחרור לחלופת מעצר, ובכך להבטיח פגיעה מינימלית בזכותו של העצור לחירות" (בש"פ 2350/21 **עבד כמאלה ואח' נ' מדינת ישראל** (25.4.2021)). עוד נקבע כי "יחס סלחני מדי להפרות של תנאי שחרור עלול לעודדן בעקיפין, ובכך לפגום ביעילותו של מוסד השחרור בערובה, שנועד להגן על חירותו של הנאשם" (בש"פ 6747/13 **אור דורני נ' מדינת ישראל** (8.1.2014)).

12. כאשר מדובר בערב, אין צורך להראות שהוא עצמו הפר את התחייבותו ודי בעובדה שהמשיב הפר את התנאים להם ערב על מנת לחייבו בתשלום הערובה עליה חתם והכל בהתאם לתנאיה. כמו כן, בהחלטה המורה על תנאי השחרור צוין כי "הוסברה משמעות הערבות, היינו שאפשר שתחולט באם המשיב יפר את תנאי השחרור". עם זאת אציין כי דומה שהוכח ברמה הנדרשת שהמשיב 2 הפר את תנאי הפיקוח להם התחייב, בכך שלא הקפיד על פיקוח נאות. אמנם טענתו היא שישן אותה עת, ואולם מצופה היה ממנו שאם משיב 1 יוצא מהבית בשעה זו (8 בבוקר), הוא יבחין בכך ובכל מקרה יפעל ליצור במקום הפיקוח תנאים שימנעו הפרה שכזו. הוכחה אפוא עילה לחילוט בעניינו של משיב 2. ואולם אף בעניין זה יש לשקול את נסיבות העניין ובידי בית המשפט להורות על חילוט חלקי בלבד ואף להימנע מחילוט. לאור מכלול נסיבות העניין, לרבות העובדה שמדובר בערבות צד ג' (להבדיל מהתחייבות), מידת "האשמה" ומהות ההפרה, סבור אני שנכון להורות על חילוט (ולמעשה מדובר בתשלום הערבות) בסכום דומה לזה שנקבע בעניינו של המשיב 1.

13. התוצאה היא אפוא כדלקמן:

א. ההחלטה בדבר חלונות האוורור מיום 26.2.23 תושב על כנה מיום

3.7.23

ב. אני מורה על חילוט סך של ₪ 2,000 מתוך הסכום שהפקיד המשיב

1 ומורה לו להשלים סכום זה לסכום הערובה בתוך 15 יום.

ג. אני מחייב את משיב 2 לשלם סך של ₪ 2,000 מתוך כתב הערבות

עליו חתם, ומחייבו לחתום בתוך 15 יום על כתב ערבות צד ג' חדש בסכום של 10,000

נא באותם תנאים בהם נחתם הכתב המקורי.

14. בהתאם להסכמת הצדדים, המזכירות תמציא להם ההחלטה. לאור כך שההחלטה ניתנת ללא נוכחות הצדדים, הוריתי שההחלטה ביחס לחלונות האוורור תכנס לתוקף רק ביום 3.7.23

ניתנה היום, ח' תמוז תשפ"ג, 27 יוני 2023, בהעדר הצדדים.